

247

exsecrabilitat f. Quali-
tat d'execrable

exsecrable adj. Digne d'exe-
craió

exsecrablement adv. D'una manera
exsecrable.

exsecraió f. Acció ~~referta~~
d'execrar; d'execra

obprobriis i imprecationum d'honor
o abominació

execrar v. tr. Reuir en horror,
com a digna d'abominació i
avorrir.

7; l'efecte

execraió f. Acció ~~referta~~ d'exe-
cutar] d'execraió d'un ordre, d'un
pla. d'execraió d'una òpera. | d'exe-
raió d'un criminal